

ÀVIES I RELIGIOSES

Avui dia les àvies fan un gran paper. Amb les mares treballant fora de casa, sovint la cura dels néts recau sobre els avis i àvies, que els porten al col·legi o al parc o els vetllen al costat de l'lit quan tenen el xarmpió o la verola i alguns els transmeten la fe explicant-los el naixement i la infància de Jesús i ensenyant-los el pare-nostre. Estimen els néts perquè estimen els seus fills. Són models de desinterès i d'altruisme, si bé els nens pesen i cansen quan hom té ja certa edat, com cansen les presses, les discussions, la música massa alta i els costums tan diferents. Elles fan molt pels néts, però sovint els fills i néts oblidem el que han fet per ells i no saben agrair la seva tasca, que els facilita que ells podessin treballar amb la seguretat de saber que tenien els fills i la casa ben atesos. I hom es pregunta: Per què els pares són tan generosos amb els fills i els fills sovint són tan poc agraïts amb llurs pares? Però perquè els avis puguin viure encara molt de temps i amb bona qualitat de vida, haurien de tenir en compte el que recomana l'escola italiana de llarga vida ha resumit en aquest vers que traduït al castellà, diu així: *Vida honesta y arreglada, hacer muy pocos remedios y poner todos los medios de no alterarse por nada. La comida moderada, salir al campo algún rato. Poco ruido, mucho trato y continúa ocupación.*

També les religioses s'assemblen a les àvies en generositat i dedicació als més necessitats, ja siguin infants o gent gran. Quan cada any a l'estiu dic missa a Solius, a les religioses de Sant Josep de Girona, totes ja d'una edat respectable, perquè han acumulat molta joventut al servei dels malalts i dels infants, i pregunto: ¿I la germana Maria, que era superiora, on és? Em responen: Ara acull la gent a la porteria de tal l'hospital. I aquella altra, És a les missions d'Amèrica o d'Àfrica. I la Germana Rosa? Continua servint en una clínica francesa. I l'Antònia? Ara neteja culs i eixuga llàgrimes en una residència de gent gran d'Andalusia. I la Severiana? Ensenya en un col·legi de Gandia. De manera que igual que les àvies s'han dedicat als seus néts, elles han dedicat la seva vida, forces i coneixements als més necessitats, tot recordant la paraula de Jesús: "Allò que féreu a un d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi". I quan són elegides superiors, com que no saben què és l'eròtica del poder, sinó només la del servei, desitgen que s'acabi el temps del seu càrrec per tornar a servir novament de manera més directa als pobres ja siguin infants o gent gran. De manera que àvies i religioses demostren tenir un cor tan gran, que no sap fer, ni fa, altre cosa que en tot servir i estimar.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL SANT FELIU NO PODIA SER MENYS

En els temps que corren, estan a l'ordre del dia els temes de les prevaricacions, corrupcions, imputacions i algunes més qualificacions que tenen com a escenaris principals, afecten o s'hi veuen involucrades moltes institucions públiques com ajuntaments, consells comarcals, federacions, etc., etc., així com també polítics i personatges públics. No passa dia que no sigui notícia als mitjans d'informació la investigació per una possible imputació d'algun personatge de la política, estament o alguna institució oficial.

Per sort Sant Feliu no havia estat notícia fins a la data per un tema d'aquestes característiques, però finalment aquestes dies ha saltat la notícia als mitjans que la Guàrdia Civil havia requerit a l'Ajuntament la documentació sobre la investigació en el procés per a la contractació del gestor turístic de la ciutat, arran d'una denúncia presentada al jutjat de guàrdia per haver-se comès, presumptament, delictes de prevaricació i tràfic d'influències en la contractació.

Els retrets que s'intercanviaren entre l'equip de govern i els grups de l'oposició presents al darrer ple municipal del passat 28 d'agost –no hi havia el d'ERC–, pel tema del Gestor Turístic, amb preguntes, respostes, rèpliques i contrarèpliques que s'hi formularen i s'hi pogueren sentir, potser podria arribar a ser una prova d'un possible estat de crispació que mantenen entre ells els representants de la ciutadania, cada grup d'ells defensant o criticant una posició que puguin creure que representa un bé o benefici per a la ciutat o a la inversa, però al cap i a la fi en unes picabaralles que una vegada publicades i difoses als diversos mitjans de comunicació externament donen una mala imatge de la nostra ciutat. En totes aquestes actuacions, caldria demanar-se si aquesta situació ve motivada també per la proximitat de les properes eleccions municipals a celebrar el proper mes de maig de 2015, i que tot això que ara s'està vivint representi ja per a ells una precampanya electoral per justificar-se davant els possibles electors.

Però abans de les esmentades eleccions municipals, encara el país ha de viure uns esdeveniments encaminats de cares a un nou i millor futur per Catalunya. La més pròxima aquest proper dijous dia 11 amb la confecció de la V a la ciutat comtal dins la commemoració de la Diada Nacional de Catalunya. I el 9 de novembre data de la consulta al poble català, on els ciutadans podran expressar la seva voluntat a les urnes, amb el permís del govern central, sempre que no recorri la llei de consultes tant prompte i quan sigui aprovada pel govern català.

NINOTAIRES GUIXOLÈNS

QUÈ PASSA, QUE AQUEST POBLE ESTÀ
RENYIT AMB L'ESTIU?

Oh, Wyoming!

Setmanes enrere, el **Gran Wyoming**, mediàtic d'acudits ràpids i brillants, va proferir, en una entrevista del diari ARA, amb gran habilitat per al patinatge ideològic, unes quantes llufes pròpies de catecisme esquerranista, amb pinzellades lerrouxistes com la de dir que el sobiranisme catalanista resulta llaminer als rics catalans.

Quina peça aquest **Gran Wyoming**! Però el sarcasme polític, especialitat en què se'ns mostra sempre com a tan excel·lent virtuós, li descobreix insospitats prejudicis.

"Tots els processos secessionistes –proclama– vénen del costat ric". I es queda tan ample. Acaba de descobrir una constant històrica, llaminadura pròpia del més rigorós dels historiadors candidats a Nobel. Però la sentència wyominguiana descobreix una lògica *prêt-à-porter* que permet deduir unes quantes altres llufes a propòsit del procés sobiranista català.

O sigui que els secessionistes catalans són els rics i que els unitaristes catalans i espanyols són al costat pobre de la comunitat. Que aclaridor i diàfan! Però senyor **Wyoming**, quins rics i quins pobres ha escodrintat i escrutinitzat, vostè?: A l'**Alejo Vidal Quadras** o al mateix **Duran i Lleida** els encisaria saber que pertanyen al costat pobre del país i a l'**Oriol Junqueras** que forma part del costat dels rics del mateix país, no és així?

Tothom pot constatar que en el secessionisme català hi ha, segur, interessos econòmics de rics catalans, però en l'unitarisme espanyol també hi ha, igualment, interessos econòmics de rics espanyols (i catalans, també). O no?

Segur que la proclama del **Gran Wyoming** s'acostaria molt més a la realitat, és a dir, a la pura veritat, si en lloc d'afirmar que tot secessionisme ve del costat ric, digués que el secessionisme sol ser la resposta a l'exploació, l'opressió, el greuge i la repressió..., per part de l'altre costat. No seria, aquesta, una constant i una realitat més contrastada?

JOSEP CULLELL-RAMIS

www.setmanariancora.cat – facebook: Setmanari Àncora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola – Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores – Tel. i fax: 972 328 366 – Adreça postal: Apartat 99 – 17220 Sant Feliu de Guixols – Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat –

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència